

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 908/2015
22.10.2015. godina
Beograd

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Gorana Čavline, Dragana Aćimovića, Radoslava Petrovića i Zorana Tatalovića, članova veća, sa savetnikom Ivanom Trkuljom Veselinović, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog S.S., zbog krivičnog dela ugrožavanje sigurnosti iz člana 138. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika i dr, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog S.S., advokata A.I., podnetom protiv pravnosnažnih presuda Drugog osnovnog suda u Beogradu K 76/15 od 29.04.2015. godine i Višeg suda u Beogradu Kž1 319/15 od 28.07.2015. godine, u sednici veća održanoj 22.10.2015. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBACUJE SE kao nedozvoljen zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog S.S., advokata A.I., podnet protiv pravnosnažnih presuda Drugog osnovnog suda u Beogradu K 76/15 od 29.04.2015. godine i Višeg suda u Beogradu Kž1 319/15 od 28.07.2015. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Drugog osnovnog suda u Beogradu K 76/15 od 29.04.2015. godine okrivljeni S.S. je oglašen krivim da je izvršio krivično delo ugrožavanje sigurnosti iz člana 138. stav 2. u vezi stava 1. KZ i krivično delo teška telesna povreda iz člana 121. stav 1. KZ, za koja krivična dela su mu prethodno utvrđene kazne i to za krivično delo iz člana 138. stav 2. u vezi stava 1. KZ kazna zatvora u trajanju od tri meseca, a za krivično delo iz člana 121. stav 1. KZ kazna zatvora u trajanju od šest meseci, pa mu je zatim izrečena uslovna osuda, tako što mu je utvrđena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od osam meseci i istovremeno određeno da se ta kazna zatvora neće izvršiti ukoliko okrivljeni u roku proveravanja od tri godine od dana pravnosnažnosti presude ne izvrši novo krivično delo. Oštećene A.S. i D.S. su radi ostvarivanja imovinskopravnog zahteva upućene na parnicu. Istom presudom okrivljeni S.S. je obavezan da sudu na ime troškova krivičnog postupka - veštačenja plati iznos od 39.760,00 dinara, a na ime sudskog paušala iznos od 8.000,00 dinara, sve u roku od 15 dana od pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Presudom Višeg suda u Beogradu Kž1 319/15 od 28.07.2015. godine odbijene su kao neosnovane žalbe okrivljenog S.S. i njegovog branioca, a presuda Drugog osnovnog suda u Beogradu K 76/15 od 29.04.2015. godine, je potvrđena.

Protiv navedenih pravnosnažnih presuda zahtev za zaštitu zakonitosti je blagovremeno podneo branilac okrivljenog S.S., advokat A.I. zbog povrede zakona, sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud preinači pobijane presude i okrivljenog oslobodi od optužbe ili pobijane presude ukine i predmet vrati na ponovnu odluku organu postupka pred potpuno izmenjenim većem.

Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 486. stav 1. ZKP održao sednicu veća u kojoj je razmotrio spise predmeta, pa je našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je nedozvoljen.

Branilac okrivljenog u zahtevu za zaštitu zakonitosti najpre ističe da je tokom prvostepenog postupka prekršen Zakonik o krivičnom postupku, jer je sud izveo dokaze samo saslušanjem navodno oštećenih u ovom postupku, dok su svi dokazni predlozi odbrane koji su imali za cilj rasvetljavanje spornog događaja odbijeni, odnosno sud je odbio predlog za saslušanje sudskog veštaka dr M.J., kao i predlog za rekonstrukciju događaja, a koji dokazni predlozi su mogli biti izvedeni na jednom glavnom pretresu, pa je po oceni branioca na ovaj način povređeno i pravo na pravično suđenje i pravo na odbranu okrivljenog.

Iznetim navodima, po oceni ovog suda, branilac okrivljenog u suštini ukazuje na to da tokom prvostepenog postupka sud nije mogao da odbije dokazne predloge koje je predložila odbrana, a čime ukazuje na povredu člana 395. Zakonika o krivičnom postupku.

Pored toga, branilac okrivljenog u zahtevu ističe i to da je prvostepeni sud prilikom donošenja odluke na pogrešan način primenio Krivični zakonik, jer u konkretnom slučaju nema elemenata bića krivičnog dela ugrožavanje sigurnosti iz člana 138. KZ, a kojim navodima branilac okrivljenog, po oceni ovog suda, ukazuje na povredu krivičnog zakona iz člana 439. tačka 1) ZKP. U vezi sa navedenom povredom branilac ističe da sud tokom postupka na osnovu iznetog činjeničnog stanja nije na nesumnjiv način utvrdio da li su se kritičnom prilikom oštećene osetile ugroženim, a što je potrebno da bi se ostvarilo biće krivičnog dela iz člana 138. stav 1. KZ, budući da sud prilikom ocenjivanja dokaza nije cenio iskaze oštećenih u delovima u kojima su navele da nisu osećale opasnost i da nisu imale strah od optuženog, te sud nije imao u vidu da se u konkretnom slučaju radi o svađi u kojoj su svi učesnici ravnopravno učestvovali.

Iznetim navodima zahteva za zaštitu zakonitosti, po oceni ovog suda, branilac okrivljenog ceni izvedene dokaze tokom postupka i iznosi svoje činjenične zaključke, a vezano za to da li su se oštećene kritičnom prilikom osetile ugroženim za svoju sigurnost, a koji činjenični zaključci su drugačiji od onih utvrđenih u pobijanim presudama, zbog čega branilac okrivljenog iako ukazuje na povredu krivičnog zakona iz člana 439. tačka 1) ZKP, faktički osporava ocenu izvedenih dokaza i istom utvrđeno činjenično stanje u pobijanim presudama.

Nadalje, branilac okrivljenog u zahtevu ističe i to da u odnosu na krivično delo teška telesna povreda iz člana 121. stav 1. KZ, za koje je okrivljeni takođe oglašen krivim pobijanim presudama, sud nije na nesumnjiv način utvrdio kako je nastala telesna povreda na koju se poziva oštećena D.S., te u tom smislu sud nije na dobar način cenio iskaz veštaka dr M.J. koji nije isključio mogućnost da je do teške telesne povrede kritičnom prilikom došlo i samopovređivanjem, pritom sud poklanja veru oštećenoj D.S. koja je bila akter nastale svađe, a ne prihvata iskaz majke osuđenog i okrivljenog osuđuje za delo čiju verovatnoću nastanka nije utvrdio.

Iznetim navodima, po oceni ovog suda, branilac okrivljenog osporava ocenu izvedenih dokaza i u istom utvrđeno činjenično stanje u pobijanim presudama, a vezano za nastanak teške telesne povrede koju je kritičnom prilikom zadobila oštećena D.S.

Kako članom 485. stav 4. ZKP koji propisuje razloge zbog kojih okrivljeni, odnosno njegov branilac, shodno pravima koja u postupku ima u smislu člana 71. tačka 5) ZKP, mogu podneti zahtev za zaštitu zakonitosti protiv pravnosnažne odluke i postupka koji je prethodio njenom donošenju, nije predviđena mogućnost podnošenja ovog vanrednog pravnog leka zbog povrede člana 395. ZKP i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u pravnosnažnoj presudi, to je Vrhovni kasacioni sud zahtev branioca okrivljenog S.S. ocenio kao nedozvoljen.

Iz iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 487. stav 1. tačka 2) u vezi člana 485. stav 4. ZKP odlučio kao u izreci ovog rešenja.

Zapisničar-savetnik

Ivana Trkulja Veselinović,s.r.

Predsednik veća-sudija

Bata Cvetković,s.r.